

SVIZOVE STRANI

[novice]

Konfederacija sindikatov javnega sektorja

Po tistem, ko je skoraj 83 odstotkov sindikalnih zaupnic in zaupnikov Sviza podprlo vključitev našega sindikata v konfederacijo sindikatov javnega sektorja in se je z rezultati seznanil tudi Glavni odbor, so se nadaljevala usklajevanja med vsemi petimi sindikati, ki se bodo združili v konfederaciji.

Pogajalska skupina ustanoviteljev konfederacije je medtem že končala delo na Aktu o ustanovitvi konfederacije. Slednje-ga morajo zdaj potrditi še pristojni organi posameznih sindikatov. Sindikati morajo poleg tega v prihodnjem mesecu imenovati predstavnike v predsedstvo konfederacije in predlagati kandidate za predsednika ali predsednico. Imenovati morajo tudi organe ustanovnega kongresa ter delegate na kongresu in določiti, koliko jih bo. Ustanovni kongres konfederacije sindikatov javnega sektorja bo potekal predvidoma konec februarja ali v začetku marca.

Za zdaj se sindikati še niso odločili, kako se bo konfederacija imenovala, zato ste tudi vi vabljeni, da posredujete svoje predloge. Pošljete jih lahko na elektronski naslov info@sviz.si ali po navadni pošti na Oražnovo ulico 3 v Ljubljani.

Predlog za enotno urejanje dopolnjevanja delovne obveznosti

Čeprav je Ministrstvo za šolstvo in šport lani jeseni spet zavrnilo pogovore o Svizovem predlogu urejanja dopolnjevanja letne delovne obveznosti strokovnih delavcev, je bil predlog dokumenta, ki naj bi enotno urejal omenjeno problematiko, novembra najprej predstavljen sindikalnim zaupnikom v osnovnih šolah, decembra pa še predstavnikom združenja ravnateljev osnovnih šol Slovenije.

V obeh primerih je šlo za informativno predstavitev dokumenta, katerega najpomembnejši cilj je z enotnim pristopom v šolah preseči nezadovoljstvo zaradi različnega izračunavanja letne delovne obveznosti strokovnih delavcev.

Predlog upošteva določila Zakona o delovnih razmerjih, Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja, Kolektivne pogodbe za negospodarske dejavnosti, Kolektivne pogodbe za dejavnost vzgoje in izobraževanja v RS in tudi pravilnike, ki jih sprejema minister, če se vsaj delno dotikajo organizacije dela na šoli, delovnega časa, normativov in standardov ter pravic zaposlenih.

Opredeljena je torej pravna podlaga za obravnavano vsebino, izpostavljen pa so tiste prvine, ki neposredno vplivajo na letno delovno obveznost strokovnih delavcev - torej na izračune. To so, denimo, čas, za katerega velja izračun, tedenska učna obveznost glede na normative in standarde, pravica do letnega dopusta in do odmora med delovnim časom ter drugo delo strokovnih delavcev iz 119. člena Zakona o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja s predvidenim obsegom ur.

Predvideno je, kdaj strokovni delavec letno delovno obveznost realizira, kateri izračuni so potrebni, načini vodenja evidenc ter tudi nekateri posebni primeri, kot so daljše upravičene oziroma bolniške odsotnosti, zaposlitve za delovni čas, krajši od polnega, izjemna prerazporeditev delovnih nalog ali ur med šolskim letom. Podobne rešitve so predlagane tudi za svetovalne delavce, knjižničarje, računalnikarje - organizatorje informacijskih dejavnosti, organizatorje šolske prehrane in spremljevalce gibalno oviranih otrok.

Pomemben del dokumenta so vse potrebne formule za izračune s pojasnili, v prilogah pa so dodane tabele, ki bodo olajšale delo.

Na nadaljevanje bodo zdaj vplivali sindikalni zaupniki in ravnatelji. Od njihovega pogleda na obravnavano problematiko in od tega, kako bodo predlog predstavili v svojih kolektivih, bo odvisna usoda dokumenta, ki ga je delovna skupina po svojih najboljših močeh in znanju ter zelo zavzeto pripravljala leto in pol. (Irena Lipovec)

[pogajanja]

Čeprav je sindikalna pogajalska skupina odstopila od svojega izhodiščnega predloga o umestitvi orientacijskih delovnih mest v plačne razrede, vlada novi predlog še zmeraj ocenjuje kot neustrezen in vztraja pri svojem prvotnem predlogu plačnih razredov. Sindikati so v zadnjih tednih ostro kritizirali tudi ravnanje vladne pogajalske skupine, ker se je le-ta z zmeraj novimi izgovori izmikala temu, da bi se opredelila do sindikalnih predlogov. Nesprejemljivo je tudi, da vlada na kompromisne predloge sindikalne strani ne odgovarja s približevalnimi predlogi in vztraja pri izhodiščni ponudbi ter tako ogroža nadaljnji potek pogajanj. Nekateri sindikati v pogajalski skupini so že predlagali, da bi zaradi neustreznega ravnanja vlade, ki krši poslovnik o pogajanjih, pogajalska skupina sindikatov razmislila o prekinitvi pogajanj in oblikovanju pogojev za vrnitev na pogajanja. Formalno o teh predlogih pogajalska skupina še ni razpravljala.

Še večje nezadovoljstvo med sindikati je vlada sprožila z odločitvijo, da v Državni zbor ponovno vložijo spremembe Zakona o sistemu plač v javnem sektorju, ki niso bile usklajene s sindikati in o katerih ni bila podpisana izjava o usklajenosti. Sindikati namreč nasprotujejo vladnemu predlogu, da se plače funk-

[uvodnik]

SLOVENSKA VLADA NE DRŽI BESEDE

Predstavniki pogajalske skupine sindikatov javnega sektorja smo na zadnji dan pred lanskim božičem pripravili novinarsko konferenco. Na njej smo opozorili, da slovenska vlada zavlačuje pogajanja za uveljavitev novega plačnega sistema ter da je v Državni zbor poslala novelo zakona o sistemu plač, ki ni bila usklajena s sindikati.

Minister za javno upravo dr. Gregor Virant se je še isti dan odzval na tiskovno konferenco sindikatov, a se je v svojem odgovoru v velikem loku ognil utemeljenemu očitku sindikatov, da vlada v pogajanjih o novem plačnem sistemu krši temeljna načela socialnega dialoga. Vladi pa še dodatno jemlje verodostojnost to, da ne drži dane besede, ki jo je celo potrdila s podpisom in žigom.

Vlada nam je marca lani posredovala v usklajevanje spremembe Zakona o sistemu plač v javnem sektorju, med katerimi je bil tudi predlog, da za funkcionarje (ministre, državne sekretarje, sodnike, poslanca in funkcionarje lokalne oblasti) novi plačni sistem stopi v veljavo že 1. marca 2006. V sindikalno-vladnih usklajevanjih zakona se je nato vlada temu predlogu odrekla in sprejela argument sindikatov, naj se novi plačni sistem začne za funkcionarje uporabljati istočasno kot za drugih 150.000 zaposlenih v javnem sektorju. Minister dr. Gregor Virant se je takrat strinjal, naj tudi funkcionarji delijo usodo javnih uslužbencev in v imenu slovenske vlade podpisal izjavo o usklajenosti zakona med socialnimi partnerji. V njej, seveda, ni bilo določbe o predčasnem vstopu funkcionarjev v novi plačni sistem. Natančneje v tej izjavi piše: "Vlada RS se obvezuje, da v zakonski postopek ne bo vložila in v zakonskem postopku ne bo podprla dodatnih sprememb in dopolnitev zakona, ki niso usklajene s socialnimi partnerji."

Po slabega pol leta od podpisa te izjave je slovenska vlada vložila v zakonodajni postopek novo spremembo zakona, ki funkcionarjem omogoča vstop v nov plačni sistem 1. marca 2006, in s tem dokazala, da se poživlja na dano besedo in podpisano obveznost. Novo spremembo zakona je v Državni zbor vložila brez izjave o usklajenosti in ob kategoričnem nasprotovanju sindikatov. Sindikati si maja lani, ko smo podpisovali dogovorjene spremembe zakona, niti v morastih sanjah nismo mogli predstavljati, da vlada podpisane in dane besede ne bo spoštovala, zato lahko le ugotavljamo, da nas je po krošnjarsko žejne prepeljala čez vodo! Naučila pa nas je nova lekcija: ne verjemi vladi, četudi dogovorjeno potrdi s podpisom. Ne verjemi ji niti, če se obveže, da v Državni zbor ne bo vlagala sprememb, ki niso usklajene s socialnimi partnerji.

In zakaj je bila ta sprememba zakona za vlado tako pomembna, da je bila le-ta pripravljena zavreči svojo verodostojnost in zaupanje socialnih partnerjev? Vlada je - kar zadeva mene - povsem nesprejemljiv razlog za to brez trohice sramu razkrila v uvodu sprememb Zakona o sistemu plač v javnem sektorju. Tam je zapisala, da bo ta sprememba "olajšala kolektivna pogajanja." Skratka, vlada se je med pogajanjem s sindikati o Kolektivni pogodbi za javni sektor namenila spremeniti zakon izključno zato, da bi si izboljšala pogajalske pozicije in potisnila sindikate v manj ugoden položaj. Sprašujem se, kaj ima interesni poseg v pogajanja s spremembo zakona skupnega z evropskimi standardi dialoga enakopravnih socialnih partnerjev?!

BRANIMIR ŠTRUKELJ,
glavni tajnik Sviza

BRANIMIR ŠTRUKELJ,
glavni tajnik Sviza

[v središču]

BOLKENSTEINOVA DIREKTIVA

Prav te dni minevata dve leti, odkar je Evropska komisija predstavila direktivo o uslugah na notranjem trgu. Znana je tudi kot Bolkensteinova direktiva, in sicer po Nizozemcu Fritsu Bolkensteinu, nekdanjem evropskem komisarju za trgovino, ki je opravljal to funkcijo, ko je bila direktiva prvič predstavljena.

Cilj direktive je pospešiti trgovanje s storitvami in spodbujati konkurenčnost med državami članicami Evropske unije. Glavno orodje pri tem naj bi bilo t. i. načelo izvorne države (country-of-origin-principle), po katerem naj bi ponudniki storitev upoštevali pravila in zakone, ki veljajo v njihovi (izvirni) državi, čeprav bodo svoje storitve ponujali drugje. Tako naj bi bila tudi tuja podjetja enakovredna ali vsaj konkurenčnejša domačim, ko se bodo potegovala za posamezni posel. Direktiva razlikuje usluge, ki so v splošnem interesu, od tistih, ki so v ekonomskem interesu. Bolkensteinova direktiva naj bi veljala le za slednje (mednje spadajo, denimo, oskrba z vo-

do in elektriko, prodaja nepremičnin in tudi zdravstvo). Prav načelo izvorne države in obseg dejavnosti, ki jih bo direktiva zajela, sprožata največ polemik.

V izobraževanju se krešejo mnenja, ali naj bo le-to povsem izvzeto iz direktive ali pa lahko tudi na tem področju najdemo ekonomski interes (npr. izobraževanje odraslih ipd.). Tako evropska konfederacija sindikatov s področja izobraževanja (ETUCE) in tudi Sviz kot njen član zagovarjata stališče, da bi moralo biti izobraževanje v celoti opredeljeno kot dejavnost, ki je v splošnem, javnem interesu, in torej biti izločeno iz direktive. Konec novembra lani je o tem vprašanju odločal tudi odbor Evropskega parlamenta za trgovino. Sklenil je, da mora biti javno izobraževanje, ki ga zagotavlja država in je del nacionalnega izobraževalnega sistema, iz direktive izločen. A evropski poslanci v odboru so s tesno večino odločili, da nekaterih področij izobraževanja iz nje ne bodo izločili. Med uslugami, ki so v ekonomskem interesu, so tako ostali nekateri deli visokega izobraževanja in strokovnega izobraževanja ter usposabljanja, prav tako pa tudi izobraževanje odraslih, ki ga ponujajo zasebna podjetja.

ETUCE in Sviz si bosta še na prejšnjem prizadevala za popolno izločitev izobraževanja kot celote

iz direktive. Nevarnosti, ki se kažejo, če se to ne bo zgodilo, so naslednje: če bi posamezni deli izobraževanja ostali del direktive, bi se lahko pojavila nejasna delitev odgovornosti v izobraževanju med posameznimi državami in EU kot celoto. V 149. in 150. členu Evropske ustavne pogodbe je namreč zapisano, da vsaka država članica EU ohrani odgovornost za vsebino izobraževanja in organizacijo izobraževalnega sistema v svoji državi, medtem ko so pristojnosti EU omejene le na dajanje spodbud in priporočil. Prav tako bi države izgubile pravico do tega, da same celostno urejajo izobraževanje, če bi bilo sprejeto načelo izvorne države. Obenem bi lahko prišlo celo do harmonizacije izobraževalnih sistemov, čeprav je to v Evropski pogodbi izrecno prepovedano. Ne nazadnje bi se lahko zgodilo celo, da bi se sčasoma izobraževanje začelo dojemati kot tržno blago.

Evropski parlament bo 15. februarja letos glasoval o Direktivi o uslugah na notranjem trgu. Evropska konfederacija sindikatov zato za dan prej pripravlja množične demonstracije v Strasbourgu, na katerih bodo sindikati, med njimi tudi ETUCE, izrazili nestrinjanje z nekaterimi določbami direktive in zahtevali, da se le-te iz končne besedila umaknejo.

SANDI MODRIJAN

SVIZOVE STRANI

[mednarodno]

K CILJEM

Skoraj sto petdeset predsednikov, glavnih tajnikov in drugih predstavnikov sindikatov iz večine evropskih držav je od 5. do 7. decembra lani sodelovalo na ETUCE-jevi (European Trade Union Committee for Education) konferenci Izobraževanje in usposabljanje 2010: kompetence v družbi znanja.

ETUCE združuje 118 šolskih sindikatov iz 28 držav Evropske unije in članic EFTE, ima pa tudi pridružene članice v državah Srednje in Vzhodne Evrope, ki še niso članice EU. Skupaj zastopa kar 166 organizacij iz vse Evrope. Konfede-

racija ETUCE je bila ustanovljen leta 1975 in prav na zadnjem srečanju v Luksemburgu so v počastitev 30. obletnice delovanja za vse udeležence pripravili tudi slavnostno večerjo.

Na konferenci so bile predstavljene in obravnavane zelo aktualne teme. Tako je predstavnik Evropske komisije predstavil poročilo o napredku pri doseganju ciljev lizbonske strategije. Sprejeta je bila leta 2000 in predstavlja dolgoročno strategijo, katere cilj je, da postane Evropa do leta 2010 najbolj konkurenčno, dinamično ter na znanju temelječe gospodarstvo na

svetu. Veliko vlogo pri tem naj bi igralo predvsem izobraževanje. Kljub nekaterim premikom proti začrtanim ciljem na področju izobraževanja in usposabljanja napredek po petih letih še zdaleč ni zadovoljiv. Čeprav je bil v nekaterih državah dosežen opazen napredek, je delež tistih, ki prežgodaj končajo šolanje in zapustijo izobraževalni sistem, še zmeraj prevelik (zdaj približno 18 odstotkov v primerjavi z nameranim znižanjem tega deleža na 10 odstotkov do leta 2010). Želeni odstotek 22-letnikov, ki naj bi imeli leta 2010 (vsaj) srednješolsko izobrazbo, je 85, zdaj jih ima tovrstno izobrazbo šele 76,7 odstotka. Zdaj je še najbližje tretji cilj lizbonske strategije, po katerem naj bi do konca obdobja sodelovalo v vseživljenjskem izobraževanju 12,5 odstotka odraslih. Ta odstotek znaša zdaj 9,3 odstotka. Precej oddaljena sta tudi še cilja, da bi države namenile raziskovanju in razvoju 3 odstotke bruto družbenega proizvoda ter da bi vsaj 15 odstotkov študentov diplomiralo iz matematike, znanosti in tehnologije.

Udeležencem konference so strokovnjaki predstavili tudi izzive in priložnosti, ki jih ponuja vseživljenjsko učenje. Precejšnja težava predstavlja neenakost ali nesorazmernost - posamezniki, ki so že visoko in dobro izobraženi, imajo ob enem tudi večje možnosti za dostop do vseživljenjskega učenja.

Predstavniki belgijskega, italijanskega in romunskega sindikata so spregovorili o izobraževanju učiteljev v njihovih državah po spremembah v visokem šolstvu, ki jih je prinesel bolonjski proces. Udeleženci konference so dobili še temeljne informacije o evropskem ogrodju kvalifikacij, ki spada v Evropi med novosti in o čemer tudi pri nas v zadnjem času poteka intenzivna razprava. Na konferenci je bilo precej časa namenjenega vprašanjem udeležencev in pogovoru o vseh predstavljenih temah, tako da konferenco lahko ocenimo kot zelo uspešno in poučno.

IZ RESNIČNOSTI V PRAVLJICO ... IN NAZAJ

Novembra lani smo se trije srednješolski učitelji - Svizovi člani - udeležili dvotedenske strokovne ekskurzije po Japonski in spoznali lepote te daljne dežele in njihov izobraževalni sistem. Ekskurzije že vse od leta 1975 vsako leto pripravi in denarno podpre Japonska Fundacija. To je japonska vladna organizacija, ki želi svetu približati kulturo, življenje, delo in izobraževanje svoje dežele.

Letos so povabili tudi slovenske učitelje. Izjemno priložnost, da spoznamo staro kulturo in učinkovito japonsko šolstvo, sta dobila poleg mene še Savina Bracar iz Ljubljane (z Gimnazije Bežigrad) in Igor Šeruga s Ptuja (ptujska gimnazija). S skupino 66 srednješolskih učiteljev z vsega sveta smo bili 14 dni vpeti v delovni zagon marljivih in gostoljubnih Japoncev.

Izjemna organizacija naših dejavnosti, zelo natančna logistika in urnik vsega, kar smo počeli, so pripomogli k našemu splošnemu vtisu, da na Japonskem ničesar ne prepuščajo naključju, da vse vnaprej predvidijo in načrtujejo ter da je japonska družba tako uspešna in napredna zaradi delavnosti, medsebojnega spoštovanja med ljudmi, upoštevanja pravil in tradicije ter izredne točnosti in perfekcionizma. Vse to se odraža tudi na čistih ulicah mest, ki smo jih obiskali; ni sledu vandalizma, kriminala skorajda ni, prav tako tudi ne brezposelnosti. Gostoljubnost smo okusili tudi pri družinah gostiteljicah, pri katerih smo preživeli en sam dan.

Značilnosti japonske družbe se odražajo tudi v šolah. Obiskali smo osnovne, nižje in višje srednje šole in tudi šole s prilagojenim programom. Šolske uniforme, čisti razredi, mirni otroci, prijazni srednješolci in nasmehi na obrazih. In vse to navkljub temu, da so otroci skupaj z učitelji vsak dan od 8. do 17. ure ter da imajo v vsem šolskem letu le tri tedne počitnic. Povprečno je učitelj na svojem delovnem mestu od sedem do deset ur na dan. Skupaj z učenici tudi obeduje in čisti šolo. Snažilk na šolah nimajo, ker čiščenje okolja in delovnega prostora spada v temeljno vzgojo Japoncev. Osip je zanemarljiv, 50 odstotkov otrok pa se izobražuje še v popoldanskih za-

sebnih šolah. Učitelji morajo svoje obvezno stalno izobraževanje opraviti med počitnicami, ob sobotah ali ob večerih.

Za naše razmere je to skoraj nepredstavljiv delovni ritem, za Japonce pa običajno življenje. Res je, da temnejših plati življenja nismo imeli priložnosti spoznati, a nam podatki, da se zaradi preobremenjenosti na delovnem mestu kar 30 odstotkov mladih ne odloči za družinsko življenje in da rodnost zelo upada, povedo marsikaj.

Poleg spoznavanja japonskega šolskega sistema smo imeli udeleženci ekskurzije možnost videti tudi kulturne znamenitosti Tokia, stare prestolnice Kyota, pa atomskem napadu na novo zarasle in razvite Hirošime ter različne prefektore Japonske: Miyazaki, Fukushima in Shimane. Vtisov je toliko in tako bogati so, da bomo potrebovali kar nekaj časa, da jih bomo predelali in shranili v "predalčke".

Slovenci smo se pogovarjali tudi z drugimi učitelji iz Azije, Evrope in Avstralije. To je bilo enako dragoceno kot spoznavanje Japonske. Prav vsi pa smo bili nad japonsko kulturo, delovanjem družbe pa tudi nad kulinariko in spoštovanjem tradicije navdušeni. Dobili smo tudi spodbudo za naše nadaljnje delo.

Bilo nam je kar hudo, ko smo zadnji dan zapuščali tokijsko letališče Narita in se z avstrijskimi kolegicami vračali na Dunaj, saj sta se nam dva tedna ekskurzije zdela kot pravljica.

LIDIJA BREZAVŠČEK

Ekonomski gimnazija in srednja šola Radovljica
Na sedežu Sviza lahko dobite naše podatke in elektronske naslove, če vas morda naša pot zanima podrobneje.

SVIZOV SVETOVALNI TELEFON ZA ŽRTVE NASILJA 01 244 09 18 torek od 16. do 18. ure, četrtek od 16. do 18. ure

[pravna pisarna] PIŠE Tone Seliškar

Napredovanje zaposlenih v plačne razrede

Napredovanje zaposlenih v vzgoji in izobraževanju v plačne razrede ureja Pravilnik o napredovanju zaposlenih v vrtcih in šolah v plačilne razrede. Pravilnik je bil objavljen že leta 1994, od takrat pa se je nekajkrat spremenil. Prva razporeditev v plačne razrede je bila izpeljana marca leta 1997. Pravilnik je obsegal tudi določbo o omejitvi števila zaposlenih na posameznem zavodu - 15 odstotkov -, ki so lahko napredovali. Ta določba pravilnika je bila z odločbo Ustavnega sodišča 1. februarja leta 2001 razveljavljena. Ker je bila leta 1997 mnogim storjena krivica, saj zaradi navedene določbe niso mogli napredovati, je bilo na temelju odločbe Ustavnega sodišča vloženih precej tožb. Postopki še tečejo, precej pa jih je bilo - v glavnem pozitivno - tudi že rešenih.

V plačni razred lahko napreduje zaposleni, ki ima zahtevano strokovno izobrazbo, izpolnjuje druge zahtevane pogoje ter izpolni druge pogoje, določene z zakonom in s pravilnikom. Zaposleni na delovnem mestu lahko napreduje največ za pet plačnih razredov. Pri prehodu z enega zavoda na drugega, pri zaposlitvi v isti tarifni skupini zaposleni zadrži pridobljene plačne razrede.

Zaposleni lahko napreduje v plačni ali višji plačni razred, ko pretečejo najmanj tri leta od zadnjega napredovanja, pri čemer se upošteva dejanska delovna doba. Upošteva se delovna doba v vrtcu ali šoli, v to obdobje pa se všteva tudi čas, ki ga je zaposleni prebil na delovnih mestih enake ali podobne stopnje zahtevnosti. V to obdobje se ne všteva čas pripravištva in odsotnosti zaradi bolniške, izobraževanja, strokovnega spopolnjevanja ali drugih

vzrokov odsotnosti, ki so daljše od šest mesecev.

Pogoji za napredovanje so dodatno funkcionalno znanje, interdisciplinarnost, samostojnost in zanesljivost pri delu, ustvarjalnost in nadpovprečna delovna uspešnost v daljšem časovnem obdobju. Vsak od navedenih pogojev je točkovan. Zaposleni v tarifni skupini od I do V mora zbrati najmanj 50 točk, v tarifni skupini VI najmanj 75 točk, zaposleni v tarifni skupini VII do IX pa najmanj 100 točk, in sicer po določenih merilih, pri čemer lahko napreduje za en plačni razred. Dokazila o izpolnjevanju pogojev morajo biti podana v pisni obliki. Ne glede na izpolnjene pogoje, zaposleni ne more napredovati, če od izrečenega disciplinskega ukrepa ali poskusne dobe zaradi izrečenega disciplinskega ukrepa še nista minili dve leti ali če je bil pravno-močno kaznovan za prekršek ali obsojen za kaznivo dejanje na delu ali v zvezi z delom ter kazni še ni izbrisana iz evidence.

Izpolnjevanje pogojev za napredovanje se preverja trikrat na leto, in sicer 1. januarja, 1. maja in 1. septembra in to za vse zaposlene. O napredovanju odloča ravnatelj. Mogoče je tudi izjemno napredovanje in to hkrati za dva plačilna razreda. Izjemno lahko napreduje zaposleni, ki za najmanj 100 odstotkov preseže potrebno število točk za redno napredovanje in je nadpovprečno delovno uspešen. Poudarjam, da zaposleni ob izpolnjevanju vseh pogojev lahko napreduje, o dejanskem napredovanju pa odloča ravnatelj.

Verjetno se bo letos začel uporabljati Zakon o sistemu plač v javnem sektorju, s čimer bodo tudi pogoji za napredovanje določeni drugače.

[predstavitve]

Svizci iz črnih revirjev

Mi smo pa od tam doma, kjer se je že v Valvasorjevih časih "kulm" kopal. Najprej za apoteke in kovačije, pozneje za železnico in tovarne. Razvoj premogovništva in industrializacija sta krepila delavstvo, liberalne ideje pa njegovo zavest. Tako se je tudi med delavci kmalu udrilo spoznanje, da se ne živi le od kruha in vode, delavska društva pa so poleg socialnega značaja dobivala vse bolj tudi prosvetnega ter skupaj s šolami in vrtci vzgajala in izobraževala prihajajoče rodove. Solidarnost, znanje in delavnost so pri nas tako že dolgo veljavne vrednote.

To bogato tradicijo skušamo nadaljevati tudi v sklopu območja, ki od leta 1993 povezuje sindikalne enote vrtecev in šol treh zasavskih občin. Območni odbor Zasavje vsa leta deluje kot vez z Glavnim odborom Sviza, hkrati pa po potrebi priskočimo na pomoč posameznikom in v svojih sredinah skrbimo za dobro počutje vseh zaposlenih. Novembra lani smo se odzvali pozivu Glavnega odbora Sviza in se udeležili protestnega shoda slovenskih sindikatov v Ljubljani. Veseli smo, da se nas je kljub slabemu vremenu zbralo mnogo, ki podobno mislimo ter enako v srcih čutimo, ter upam, da bodo odgovorni ravnali politično modro in nas sprejeli kot enakopravne partnerje pri načrtovanju naše skupne prihodnosti. Ob tako neprijetnem dnevu pa smo pozdravili in pohvalili tudi organizacijske sposobnosti našega vodstva in strokovnih služb, saj so za nas dobro poskrbeli.

Pred nami je novo leto in z njim novi izzivi. Upamo, da nam bo do skupščine uspelo izpeljati katero od dejavnosti, ki bi zblížale naše članice, saj menimo, da smo v zadnjih letih tovrstnim aktivnostim v Zasavju namenili premalo pozornosti. Kot predsednik Območnega odbora Sviza Zasavje vsem želim, da bi nam leto 2006 minilo mirno in brez velikih pretresov.

Janez Zobaric